

melse mellem Statsskattelovens og Kommuneskattelovens Regler.

Til § 4.

I Følge Reglerne i Statsskattelovens § 5 a. er Avance ved Salg af Værdipapirer kun skattepligtig, forsaavidt Effekterne maa anses erhvervede i Spekulationsøjemed. Medens man for Obligationers Vedkommende ikke har fundet tilstrækkelig Anledning til at søge dette Forhold ændret, har man, forsaavidt Aktier og lignende Effekter angaar, anset det for naturligt, at Avance, der fremkommer ved Udnyttelse af ekstraordinære Konjunkturer som Følge af Krigssituationen, betragtes som skattepligtig Indkomst, selvom de solgte Effekter ikke er indkøbt i Spekulationsøjemed. Det foreslaas i Overensstemmelse hermed, at der i de Tilfælde, hvor Aktier, der er erhvervede som Anlægspapirer, sælges med Fortjeneste, skal svares Indkomstskat af den Del af Fortjenesten, som skyldes Værdistigning efter den 31. August 1939. Omvendt vil Tab ved Salg af saadanne Aktier kunne fradrages i det Omfang, hvori det skyldes Værdinedgang efter nævnte Dato.

Til § 5.

Det er her foreslaaet, at Tab ved Realisation af Værdipapirer, som kommer i Betragtning ved Opgørelsen af den skattepligtige Indkomst, kun skal kunne fradrages indenfor en til Indkomsten medregnet Realisationsfortjeneste. En saadan Behandling af Tab og Gevinst ved Omsætning af Værdipapirer som et isoleret Omraade inden for den samlede skattepligtige Indkomst synes i sig selv stemmende med de paagældende Transaktioners Karakter af en fra Skatteyderens almindelige Erhverv væsensforskellig, særlig, økonomisk Virksomhed. Det vil efter den foreslaede Regel være udelukket, at Skatteyderen ved rene „Skattesalg“, det vil sige Salg, der ud over Indvirkningen paa Skattepligten intet Formaal har, søger at nedbringe sin øvrige skattepligtige Indkomst.

Til § 6.

Den foreslaede Bestemmelse inddrager under Indkomstbeskatningen forskellige Fortjenester, der efter deres Karakter naturligt kan sidestilles med anden skattepligtig Indkomst, men for hvis Beskatning den nugældende Lovgivning ikke anses at indeholde en utvivlsom Hjemmel. Den i Paragraffens sidste Stykke indeholdte Regel om Opgørelsen af den skattepligtige Fortjeneste refererer sig til samtlige de i

Paragraffen ommeldte Arter af Fortjeneste og indeholder saaledes en Forudsætning om, at en ved en Virksomheds Erhvervelse erlagt Goodwill kan afskrives af Køberen over den skattepligtige Indkomst gennem en vis Aarrække, hvilket hidtil ikke har været anerkendt i Praksis. Naar den ved Modtagelse af Goodwill opnaaede Fortjeneste inddrages under Indkomstbeskatningen, synes det imidlertid rimeligt samtidig at tillade den ydede Goodwill afskrevet skattefrit af Yderen, hvorved opnaas, at Reglen for den skattemæssige Behandling af Goodwill bringes paa Linie med Reglen for Behandlingen af de øvrige i Paragraffen omhandlede Forhold. Hvad særlig angaar den under Pkt. c. omhandlede Fortjeneste ved Salg af Driftsmidler, da udgør denne Bestemmelse, sammenholdt med Paragraffens Slutningsbestemmelse, et naturligt og nødvendigt Korrelat til den i Praksis alt udformede Regel, hvorefter ved Salg af Driftsmidler den Del af Driftsmidlets bogførte Værdi, der ikke dækkes af Salgssummen, tillades fradraget i Sælgerens skattepligtige Indkomst.

Til § 7.

Bestemmelsen tilsigter at fjerne en hidtil bestaaende Tvivl med Hensyn til Forstaaelsen af Reglen i Statsskattelovens § 4 e om Aktionærers og Andelshaveres Skattepligt med Hensyn til udloddet Udbytte. Uanset at en skattemæssig Sondring mellem Udlodninger af gennem Selskabets Drift indtjent Overskud og Udlodninger af paa anden Maade, f. Eks. ved Realisation af Driftsmidler, indvundet Overskud næppe kan anses naturligt begrundet, har man ikke ment efter Ordlyden af Statsskattelovens nævnte Bestemmelse under Beskatningen at kunne inddrage ogsaa den sidstnævnte Kategori af Udlodninger, hvilket ofte har ført til ganske urimelige Resultater og medført store Vanskeligheder ved Bestemmelsens Praktisering.

Til § 8.

Bestemmelsen i Paragraffens Pkt. 1 søger sin almindelige Begrundelse i, at de særlige Hensyn, som taler for at undtage den i en løbende Livsforsikring indeholdte Formueværdi fra Formuebeskatning, nemlig det bag Forsikringens Tegnelser liggende Forsørgelsehensyn og Forsikringstagerens manglende Raadighed med Hensyn til den paagældende Formueværdi, maa anses bortfaldet, for saa vidt Forsikringstageren gennem en Belaaning af Policen helt eller delvis frigør den i Forsikringen bundne Formue-